

Mál nr. 21/2017
M og
vátryggingafélagið V-1 v. ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og
vátryggingafélagið V-2) v. ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Árekstur bifreiða við Borgarveg - Spöngina, Reykjavík 15.01.2017.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 15.1.2017 ásamt fylgiskjölum
2. Bréf V-2, dags. 18.1.2017
3. Bréf V-1, dags. 30.1.2017 ásamt fylgiskjölum

Málsatvik.

Bifreiðunum A og B var ekið inn í hringtorgið frá Spönginni og út á fyrstu útkeyrslu vestur Borgarveg. Bifreið B var ekið á undan. Árekstur varð er ökumaður B tók u-beygju strax eftir að hann var kominn út úr hringtorginu í því skyni að snúa við. Ók ökumaður A aftan á B er B hemlaði til að taka u-beygjuna.

Ökumaður A kveðst hafa ekið sömu leið og B, sem hafi hægt skyndilega á sér um leið og komið var út úr hringtorginu og tekið u-beygju. Hann hafi því lent með hægra framhorn sitt á vinstra afturhorni B. M, sem var ökumaður B, kveðst hafa áttað sig á því að vera á rangri leið og hafi því tekið u-beygju strax er hann kom út úr hringtorginu. Hann hafi ekki séð nein ökutæki vera að koma úr gagnstæðri átt og heldur ekki fyrir aftan sig. Skyndilega hafi A verið ekið á vinstra afturhorn B. Telur M að A hafi verið ekið gríðarlega nálægt sér. Í málskoti M kemur jafnframt fram að hann telji það vítavert gáleysi af hálfu ökumanns A að aka svo nálægt B. Alltaf eigi að halda góðu bili á milli bifreiða. Telur hann að alla sök eigi að leggja á ökumann A.

Í bréfi V-2 til nefndarinnar kemur fram að félagið telji að rétt sé að leggja alla sök á ökumann A þar sem A hafi verið ekið allt of nálægt B, sbr. 3. mgr. 14. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Í bréfi V-1 til nefndarinnar kemur fram að þar sem áreksturinn hafi orðið séu akreinar aðgreindar með svokölluðu bannsvæði, sem er svæði á vegi eða götu sem ekki er ætlað umferð eða stöðu ökutækja, sbr. 30. gr. merkjareglugerðar nr. 289/1995. Í kjölfar bannsvæðisins sé svo að finna heila óbrotna miðlínu sem gefur til kynna að hættuleg sé að aka yfir hana og óheimilt nema brýna nauðsyn beri til., sbr. 24. gr. a í framangreindri merkjareglugerð. V-1 telur að M hafi snúið ökutæki sínu án þess að ganga úr skugga um að það hafi verið unnt án hættu eða óþæginda fyrir aðra og hafi því brotið gegn 1. og 2. mgr. 17. gr. umferðarlaga. Hann hafi jafnframt ekið yfir svokallað bannsvæði milli akreina við enda umferðareyju og ekið yfir óbrotna hindrunarlínu, sem hvort tveggja er brot á framangreindum ákvæðum merkjareglugerðar. Þá hafi ökumaður A hagað akstri sínum með þeim hætti að ekki verði sýnt fram á að áreksturinn megi rekja til sakar hans. Því sé rétt að leggja alla sök á M.

Álit.

M tók u-beygju strax eftir að hann kom út úr hringtorgi. Við það hemlaði hann skyndilega og ók yfir bannsvæði og óbrotna hindrunarlínu, sem er óheimilt nema brýna nauðsyn beri til, sbr. 24. og 30. gr. merkjareglugerðar nr. 289/1995. Jafnframt gætti M ekki nægjanlega að umferð sem á eftir kom en honum bar að ganga úr skugga um að u-beygjan væri möguleg án hættu eða óþæginda fyrir aðra, sbr. 1. mgr. 17. gr. umferðarlaga nr. 58/1987. Ekki hefur verið sýnt fram á að áreksturinn verði rakinn til atvika sem ökumaður B ber ábyrgð á og því ber að leggja alla sök á M, sem var ökumaður B.

Niðurstaða.

Ökumaður B ber alla sök á árekstrinum.

Reykjavík 21.2.2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.